

Senohrabská hláška

4

DUBEN 2024

VYDÁVÁ OÚ SENOHRABY

Černá, žlutá, modrá a hnědá

Nenechte se mýlit, nejde o barvy některého z oblíbených sportovních klubů. V těchto barvách jsou popelnice na různé druhy odpadu: černá na směsný, žlutá na plast, modrá na papír a hnědá na bio. Každý majitel nemovitosti je v určených dnech vyveze na svozové místo nebo jednoduše vystrčí před plot. Po svozu je zase uklidí na místo u sebe na pozemku.

Tedy... převážná část. Ovšem najdou se majitelé, kteří z nějakých důvodů ponechávají svoje popelnice celou dobu před plotem a neuklidí je. Tyto popelnice ale na ulici nepatří. Kromě toho, že sbírka popelnic ulice hyzdí, je i důvod praktický: Sem tam je povalí vítr, někdy vandalové a odpadky jsou rozházené všude kolem a znečišťují veřejné prostranství.

Žádáme majitele žlutých, černých, modrých a hnědých popelnic, které „parkují“ své popelnice před plotem na ulici, aby si je uklidili za plot jako ostatní. Děkujeme!

Pokud by některému čtenáři přišlo „neobvyklé“, čím se obecní úřad zabývá, shodou okolností stejný nešvar řeší i v okolních obcích. Na webových stránkách Mnichovic najdeme tento text: „Popelnice by na veřejném prostranství měla být skutečně umístěna pouze v den svozu, protože v opačném případě se jedná o zábor veřejného prostranství, který by musel být povolen a uhrazen. Vzhledem k tomu, že Mnichovice jsou městem venkovského typu, místo za svým plotem na tyto nádoby našla většina zapojených do systému. Pokud někdo nádoby nechává venku jen proto, aby si nemusel pamatovat, kdy má kterou pro svoz připravit, je to špatně. Toto je osobní zodpovědnost každého z nás.“

Tolik informace od sousedů. Děkujeme, že si své popelnice uklízíte a nehyzdíte tak senohrabské ulice.

Helena Osvaldová
Obecní úřad Senohraby

Poděkování

Děkujeme všem, kteří se 8. dubna 2024 přišli naposled rozloučit s paní Zdeňkou Drdovou. Děkujeme za kondolence, květinové dary i za vzpomínku pana L. Augustína v Senohrabské hlásce č. 3.

Rodina Drdova

Jubilanti – květen

*Naši milí oslavenci,
srdečně Vám blahopřejeme
k Vašemu výročí a ze srdce přejeme,
abyste si ve zdraví, krásné životní
pohodě a v lásce užili
ještě dlouhou řadu šťastných let.*

*Jména jubilantů mohou být zveřejněna
dle nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)
pouze v tištěné podobě měsíčníku.*

Děkujeme za pochopení.

Z diáře starostky – duben 2024

- Schůzka s odborným konzultantem nad aktuálními, ale i plánovanými projekty resortu SEN a nad předloženými studii týkajícími se prognózy spotřeby vody, produkce odpadních vod resortu hotelu SEN a odvodu dešťových vod. Úkolem je předložení hotelu SEN všechna opatření, která bude nutné ze strany resortu provést.

- Jednání s projektantem ohledně vytvoření nadstavby projektu veřejného osvětlení, podle kterého by měla být letos provedena první část přípoje k pokládce kabelu NN realizované ČEZ. První část, která by měla být realizovaná letos, je v ulicích Ve Vilách, Školní a části Hlavní.

- Schůzka se zástupcem Stavitelství Řehoř nad kontrolou všech dokončovacích prací v areálu ČOV.

- Schůzka s externím poradcem nad další přípravou podkladů pro projekt „Odstranění z obce dlouhodobě odstavených vozů“. Vozy s chybějící SPZ byly uveřejněny na úřední desce s výzvou pro odstranění, u vozů s SPZ jsou obesláni jejich majitelé s výzvou na jejich odstranění.

- Řešení havárie stávající dešťové kanalizace v úseku od čp. 58 až před čp. 19. Při odhalení vrchních vrstev tělesa komunikace v poslední části realizace stavby opěrné zdi a obnovy komunikace bylo odkryto zatrubnění odvodu dešťových vod, které bylo na mnoha místech více porušené a rozpadlé, než bylo předpokládáno. Bylo nutné provést okamžitou výměnu této části, cca 23 m. Další části jsou projektovány a nově je i zadána pasportizace stávajícího zatrubnění po celé délce Hlavní ulice a přilehlých částí.

- Jednání se zástupcem resortu SEN ohledně prodloužení doby nájmu obecní plochy u mostu přes I/3 na další rok.

- Schůzka s obecním právníkem ohledně smlouvy Pošty Partner a stávající smlouvy s resortem SEN nad jejich možnými dodatky.

- Jednání s realizační firmou opravy havárie dešťové kanalizace.

- Knižní klub „Kniha o páté“ – každý druhý pátek v měsíci probíhá povídání nad zajímavými knižními tituly, tentokrát prezentována kniha Evy Červinkové „Hovory o Miloši Kopeckém“. Padla i myšlenka pozvat autorku knihy do Senohrab a uspořádat samostatnou besedu.

- Setkání s případným provozovatelem „stánku se zmrzlinou“, který je uvažován umístit na letní sezónu do obecního, revitalizovaného parku. Po souhlasu zastupitelů s dočasným provozováním a nájmem plochy je nutné ze strany obce zajistit el. přípojku a další nutné úkony spojené se správou a provozem.

- Setkání s majitelem pozemků v Senohrabech nad jeho podněty pro změnu ÚP.

- Další šetření stavby parkoviště v západní části hotelu SEN. Na základě stížnosti občanů ohledně hluku a velikosti stavby bylo svoláno Stavební úřadem Mnichovice druhé místní šetření. Od vedoucí SÚ Mnichovice závěr zněl, že stavba probíhá dle projektu, dále byli investor a zhotovitel upozorněni na dodržování klidu v určených hodinách. Z důvodu obnovení povrchu v části ulice „Pod Ježovem“ bude nutné provést DIO (dopravně inženýrské opatření) s objízdovou trasou, tato část bude po dobu obnovy uzavřena. Podmínka od místního silničního úřadu je, aby majitelé nemovitostí byli investorem stavby informováni.

- Jednání s projektantem dopravních staveb a místních komunikací nad řešením dlouhodobě náročné dopravní situace v ulici Školní v lokalitě před ZŠ/MŠ Senohraby. Žádost o variantní řešení.

- 13. 4. „Uklidíme Senohraby“. Dobrovolnická akce, kdy probíhá úklid po celém katastru obce.

- 13. 4. „Uklidíme Senohraby“. Dobrovolnická akce, kdy probíhá úklid po celém katastru obce.

- Obnova herních prvků na plovárně – schůzka (místní šetření) se zhotovitelem (Hřiště pod Květinou) a společností na realizaci zemních prací, tj. dopadových ploch. Řešeno přesné umístění herních prvků, předpoklad realizace květen/červen 2024, v tuto dobu bude ale bohužel neprůjezdná přístupová cesta ze Čtyřkol na Baštírnu z důvodu výkopových prací spol. VHS a.s., termín realizace se tím možná posune.

- 15. 4. Jednání s hotelem SEN a VHS Benešov ohledně dalšího postupu a nad celkovou další spoluprací. Body programu: Nadměrná spotřeba vody resortu a prognóza do 10 let, měření produkce odpadních vod, odvod dešťových ploch a potřeba dešťové kanalizace.

- 16. 4. KD č. 10 opěrné zdi – zhodnocení dosavadních prací, které se týkalo položení nových obrub chodníku a prací na obnovách chodníků v obou částech (pozn.: v části před čp. 58 došlo k jeho rozšíření). Uložení základních podkladových vrstev komunikace, svrchní asfaltová část je naplánována na 25. 4. Vytvoření nových uličních vpustí.

- 16. 4. Svoláno ústní jednání Speciálním stavebním úřadem v Říčanech, které se uskutečnilo na OÚ Senohraby pro vlastníky nemovitostí s vjezdy do ulice Hlavní. Svoláno za účelem projednání projektu: Průtah Senohraby III/6031, rekonstrukce vozovky (pozn.: ul. Hlavní). Řešeno bylo: představení projektu, jednotlivé provedení daných úseků, kde přítomní vlastníci mají vjezd k nemovitosti, odpovídání na dotazy vlastníků a dotčených orgánů. Předpokládaný začátek realizace je v r. 2025 v I. úseku, tj. od mostu přes I/3 až k mostu přes trať, vyjma právě dokončeného úseku před čp. 19.

- Jednání s odborným projektantem ohledně koordinace obecních projektů 2024.

• Jednání se zástupci VHS Benešov a.s. z operační divize ohledně pasportizace dešťové kanalizace, řešení zapáchajících částí splaškové kanalizace a stále nedořešeného problému nahodilého nadměrného odběru vody v ZŠ.

• Jednání se zástupci TJ Bohemians ohledně pozemku „pod skokanskými můstky“. Zástupci TJ otevřeli debatu ohledně budoucího využití pozemku p. č. 454/5. Dále požádali obec o vyjádření, zda má o koupi pozemku zájem. Z TJ Bohemians předložili konkrétní nabídku. Následovat bude po rozhodnutí zastupitelstva, případně vytvoření znaleckého posudku.

• Příprava výstavy a instalace výstavních stojanů s panely do parku.

• 20. 4. Vernisáž výstavy „Emil Votoček“ umístěné v parku u býv. prodejny. Výstava potrvá do konce května.

• Schůzka se společností Yunex na projekci, správu a obnovu veřejného osvětlení. Žádost o vyhotovení nabídky na komplexní dodávku služeb.

• Účast na semináři „Jak na přezkum obce“. Rozsáhlá prezentace rad a postupů obecních pravidel. Např. sestavování rozpočtu, kdy a jak dělat rozpočtová opatření, kdo a kdy vyhlašuje záměr prodeje, kdo má sjednat nájem/pronájem obecního pozemku a další důležité rady. Přednášku vedl vedoucí kontrolního odboru KÚSK, který provádí na obci pravidelný přezkum obce.

Pojďte dál...

Snad tohle byla hlavní myšlenka, která vedla k úpravě parku u bývalé prodejny. Proměnit nevzhledný kout obce, od kterého každý cestou z nádraží odvrací zrak, v místo lákající k posezení, odpočinku. Má nabídnout prostor pro setkávání a relaxaci.

B ylo již několik návrhů na úpravu parku. Vždy bohužel zůstalo jen u slov a obrázků na papíře. Proto jsme se rozhodli vzít do ruky lopatu a něco s tím udělat.

Za obrovské podpory kluků z čety, paní starostky i dalších dobrovolníků se dílo zdařilo. Cílem nebylo vytvářet nový park, ale obnovit ten stávající, což se snad povedlo.

I když občas zaznívají slova o neobornosti, plýtvání prostředky či špatně zvolených rostlinách, doufáme, že většina obyvatel Senohrab i jejich návštěvníci tuto změnu vítají.

Je potřeba zmínit, že se jednalo o dobrovolnickou akci. Snažili jsme se, aby náklady byly co nejnižší. Zachovaly se původní obruby pěšin, rostliny, které šly zachránit, se prožezaly a ošetřily.

Čeká nás zde ještě dost práce, ale věřím, že toto místo bude dělat radost a časem i ti, kteří se k této myšlence staví odmítavě, změní názor.

A co dodat na závěr? Že když se chce, tak všechno jde i v dnešní uspěchané době. Stačí mít chuť něco změnit, partu lidí, kteří podají pomocnou ruku, a jak je vidět, výsledek se dostaví. Jsme potěšeni tím, kolik lidí nám pomohlo a vyjádřilo podporu. Všem patří velký dík.

*Petr a Veronika Dantlingerovi
Foto: autoři*

Uklidíme Senohraby

L etos už počtvrté jsme společně uklidili Senohraby. Akce se konala 13. 4. a krásné, slunečné až téměř letní počasí doprovázelo tradiční jarní úklid obce. Různorodé skupinky – rodiny s dětmi, ale i jednotlivci se rozmístili po Senohrabech a přilehlém okolí a vysbírali odpadky a nepořádek, který hyzdí travnaté plochy, příkopy i další místa v naší obci. Pytle, rukavice a kontejner dodal Ladův kraj, pod jehož záštitou se celá akce konala. V letošním roce jsme společný úklid za Senohraby krásnější zakončili opékáním buřtů, sladkých hadů a společným přátelským posezením. Velké díky patří všem, kteří pomáhají!

Eva Zahradková

Foto: autorka a účastníci úklidu

Událost roku – vernisáž výstavy „Emil Votoček“

Na sobotu 20. 4. jsme měli naplánovanou velkou slávu, vernisáž venkovní výstavy o jedné z nejvýznamnějších osobností Emilu Votočkovi, který podstatnou část svého života strávil v Senohrabech. Výstava byla instalována ve znovuobnoveném parku v centru Senohrab. Počasí v předešlých týdnech bylo báječné, ještě víkend před, kdy jsme společně uklízeli Senohraby, byl téměř letní, plánovali jsme tedy sluncem zalitou zahradní slavnost se slunečníky a svěžím občerstvením. Nic nebylo tak vzdáleno realitě jako naše plány a představy. Již začátkem týdne se počasí vrátilo do běžných aprílových hodnot a v sobotu přišla zima, 5 °C, déšť, ledový vítr, střídání nečasu s občasným paprskem jarního slunce, který probleskl mezi mraky.

Na tuto krásnou událost byla pozvána spousta osobností: kurátorka samotné výstavy RNDr. Ivana Lorencová a zástupci Národního technického muzea, rektor Vysoké školy chemicko-technologické prof. Ing. Milan Pospíšil, CSc., všichni členové Votočkovy rodiny včetně přímých příbuzných žijících v Senohrabech, a to rodiny Tomkovy. Pozván byl i pan Tomáš Anděl, vedoucí muzea a kronikář města Hostinné, kde se Emil Votoček narodil. Pozváni byli i zastupitelé, rodina Líbalova a samozřejmě všichni občané i návštěvníci Senohrab. Měnit termín takové akce není možné, ale změnit slunečníky a ledové drinky za velké párty stany a horké nápoje se podařilo, a tak jsme s napětím očekávali, kolik lidí a kdo se vernisáže zúčastní. Návštěva předčila naše očekávání, dorazili téměř úplně všichni, návštěvníků z řad občanů bylo také víc, než jsme mohli jen doufat, a chvilkami se i počasí umoudřilo a slunce vysvitlo.

Vernisáž zahájila starostka Helena Pechlátová a následně

j jsme si vyslechli část autentického zvukového záznamu přednášky Emila Votočka. Poté promluvila kurátorka výstavy Ivana Lorencová, za Národní technické muzeum PhDr. Hana Králová, Ph.D., rektor Milan Pospíšil, ředitel muzea v Hostinném pan Anděl, několik vzpomínek přidal i MUDr. Jan Votoček, Nikola Votočková a také Táňa Tomková.

Historii parku, kde se výstava nachází, nám objasnil Mgr. Patrik Líbal, Ph.D. V mezích nám tuto slavnostní chvíli hrou na kytaru zpříjemnila slečna Simona Rohličková ze ZUŠ Music Art.

Celou akci zakončila starostka velkým poděkováním všem, kteří se podíleli na obnově a revitalizaci parku, který byl zarostlý a zpustlý mnoho let, a i díky nim zde mohla být umístěna tato výstava. Parčík je nyní hojně navštěvován a věříme, že i nadále bude místem relaxace, klidného odpočinku, ale i místem, kde se budou setkávat lidé bez rozdílu věku, bude tu znít hovor a smích a věříme, že se zde ještě mnohokrát setkáme.

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě celé výstavy podíleli včetně pana Kamila Žížky, který navrhl a nechal vyrobit stojany na panely a kvalitně zhotovil i výstavní panely, obecní četě za velkou pomoc a obětavost při přípravě a realizaci výstavy, Oldřišce Hruškové za skvělé téměř prvorepublikové věnečky, po kterých se jen zaprášilo, hotelu Sen za zajištění občerstvení a vybavení. Děkujeme všem, kteří jste přišli, a zveme vás, přijďte se podívat, pokochat a přečíst si, jaký velikán v Senohrabech žil a tvořil.

*Eva Zahrádková
Obecní úřad Senohraby
Foto: účastníci vernisáže*

duben . 2024

Oprava lávky do jádra hradu Zlenice, tzv. Hlásky

V průběhu roku 2023 proběhla oprava lávky do jádra hradu Zlenice, který byl napaden dřevokaznou houbou. Napadené části mostu byly zlikvidovány, zachovalé části mostu byly v průběhu léta vyčištěny vysokotlakým čištěním, následně konzervovány opalováním ohněm a napuštěny ochranným nátěrem.

V průběhu léta a podzimu proběhla stavba obnovené konstrukce mostu, kdy původní napadené pilíře byly nahrazeny novými, z ručně tesaných modřínových trámů. Celá konstrukce je usazena v souladu s původním projektem na mohutných šterkových ložích, která odvádějí vodu zpod pilířů lávky.

V současné době probíhají dokončovací práce zahrnující instalaci zábradlí a finalizaci některých konstrukčních prvků. Práce budou dokončeny v závislosti na přízní počasí do konce dubna 2024.

Prosíme návštěvníky, aby stále respektovali zákaz vstupu na lávku, dokud nebude bezpečně zpřístupněna.

Také bychom rádi poděkovali všem sponzorům a podporovatelům, kteří se zapojili a podpořili opravy lávky. Bez jejich vstřícnosti by takto velký projekt nebylo možné uskutečnit. Již dnes můžeme naznačit, že mezi největší podporovatele oprav patří, spolu s obcí Senohraby, Nadační fond Gabrielis, hotel

SEN a Maximus Resort, které se významnou měrou podílely na financování oprav. Dárců je ale mnohem více a je nám ctí, že je budeme moci všechny brzo představit a třeba se společně i setkáme na jaře přímo na místě na hradě.

Děkujeme za trpělivost, vstřícnost a těšíme se na jarní setkání na hradě!

Tým Sdružení Zlenice a obec Senohraby

Co se dělo v dubnu ve škole?

Začátkem jara bylo v naší škole opět rušno. Prvníáci pilně a aktivně pracují. Znájí již téměř všechna písmenka, která ztvárňují z různých materiálů. Postupně se z nich stávají výborní čtenáři. Druháci se vypravili do benešovské knihovny, kde byl pro ně připraven výukový program. Žáci si zde vyzkoušeli zážitkové aktivity a dozvěděli se, jak funguje internet. Třetíci navštívili divadlo Minor, kde zhlédli představení Mia a velryba. Velmi je oslovil dobrodružný příběh o tom, jak těžké je umět postavit se svému strachu a zároveň jak důležitý pro nás strach někdy může být. Čtvrtáci v hodinách přírodovědy pravidelně prozkoumávají okolní louky a lesy. Pátáci mají plno práce, některé z nich čekají přijímací zkoušky. Držíme jim palce, aby vše dopadlo podle jejich představ.

Ve škole velmi rádi sportujeme. Děti ze 4. a 5. třídy reprezentovaly školu na Plavecko-běžeckých závodech v Benešově. Někteří žáci využili možnost zúčastnit se tréninku golfu s olympijskou reprezentantkou Klárou Spilkovou. Chlapci 2.–5. ročníku se zúčastnili McDonald's Cupu – největšího fotbalového turnaje žáků základních škol.

Všichni žáci se zúčastnili Olympijského sportovního testování, které proběhlo v tělocvičně a na fotbalovém hřišti. Děti při plnění jednotlivých disciplín prokázaly své dovednosti – rychlost, vytrvalost i obratnost. Děkujeme rodičům, kteří pomohli při jeho organizaci.

Velkou událostí byl zápis do 1. třídy, který se uskutečnil ve středu 10. dubna. Celá škola se rázem proměnila v podmořský svět, téma zápisu se neslo v duchu vodních živočichů a rostlin. Paní učitelky si pro děti připravily různé úkoly. Budoucí prvníáci poznávali obyvatele vodního světa, počítali, kreslili, zpívali nebo recitovali. Za razítka získaná na stanovištích čekala na všechny šikovné předškoláky odměna, kterou si pro ně připravily děti ze školní družiny. Předškoláci byli velmi šikovní a v září se těšíme, až zasednou do našich lavic.

Ani životní prostředí nám není lhostejné. Letos jsme si opět připomněli Den Země a jako každoročně jsme se opět zapojili do celostátní akce „Ukličme svět“. Společně jsme uklízeli okolí školy a přilehlého lesa. Nejen děti žasly nad tím, co vše mohou lidé vyhodit do přírody. Doufejme, že naši žáci nebudou nikdy přírodu ničit odhazováním odpadků.

Kolektiv ZŠ Senohraby

Lštění

Květnové slunce zahnalo aprílové přeháňky a teď už jenom svítí a svítí a svítí.

„Počasí na výlet,“ brouká si maminka do hrnku s ranním čajem.

Kája s Alenkou zajásají.

Tatínek vzdychne: „Kam bys chtěla? Už to tady všechno máme ochozený. Mnichovku od rybníka až k Sázavě. Pole od Mirošovic až po Nespeky. Na kole jsme byli, pěšky jsme byli, přívozem na Zlenice jezdíme pořád, na Baštírně už si se všema tykáme. Hlásku známe. Ježov známe. Čtyřkoly taky. Celej tenhle zřícený středověk už jsme viděli snad stokrát.“

„Hrady možná. Co hradiště?“ nadhodí maminka a usmívá se, protože když se tatínek vzbudí s takovouhle náladou, není s ním řeč až do první kávy.

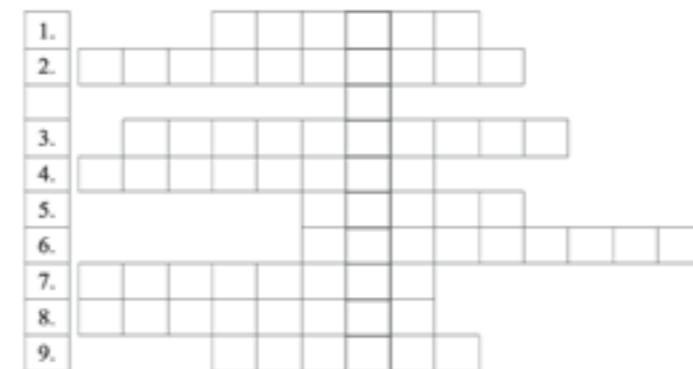
„Co je hradiště?“ zvedne Alenka obočí až k ofině. Hrad zná. Ale to -iště?

„Letiště. Ájo, hradiště je hradní letiště. Pro speciální středověký letadla,“ kýve Kája hlavou tak moudře, že to rozveselí dokonce i tatínka.

Maminka se sice směje taky, ale Alence vysvětlí, že hradiště je opevněné sídliště.

„Jako vesnice s hradbama,“ pochopí rychle holčička.

„No,“ kývne maminka. „Tady blízko nás je Lštění, hned vedle Zlenic. Hradiště tam bylo od první poloviny devátého století! A v roce 1055 o něm psal Kosmas ve své kronice už jako o sídle přemyslovské hradní správy. No a protože jediný knížecký rod, který tady tehdy přijal křesťanství, byli právě Přemyslovci, jedině na jejich hradištích se stavěly kostely.“

„Takže i tady? Kostel z jedenáctého století? Jak se jmenoval? Stojí tam ještě?“ Děti se překřikují jedno přes druhé.

Tatínek dopije kávu a zvedne se od stolu. Konečně se tváří spokojeně: „Tak se tam jdem podívat, ne?“

Na nebeskou bránu někdo zaklepe. Svatý Petr otevře, uvidí před bránou stát muže, ale dřív než se ho stačí na cokoli zeptat, muž zmizí.

Za chvilku se klepání ozve zas a venku stojí ten samý člověk. Svatý Petr se nadechne, jenže muž je opět ve vteřině pryč.

„Poslouchejte,“ zavolá za ním svatý Petr. „Vy si ze mě děláte srandu, nebo co?“

„Moc se omlouvám,“ ozve se v dálce. „Oni se mě ještě snaží vzkřísit!“

1. Jak se jinak říká hradu Zlenice?
2. Jak se jmenuje podlouhlý rybník, do kterého cestou do Senohrab na jednom konci ústí Mnichovka a na druhém z něj zase vytéká?
3. Vrch Hláska obtéká říčka Mnichovka. Právě na jeho úpatí u ní stojí památník českého kazatele a reformátora. Jak se památník jmenuje?
4. Kousíček od zříceniny zlenického hradu, hned na druhém břehu Mnichovky, leží zbytky jiného zaniklého hradu. Víme toho o něm jen málo, neznáme ani jeho původní jméno. Jak se mu ale říká dnes?
5. Hned za železniční zastávkou Senohraby směrem na Prahu jsou poslední zbytky malého středověkého hradu. Jak se jmenoval?
6. U Senohrab vede dálnice D1 přes více než půl století starý dálniční most. Jak se jmenuje?
7. Senohraby a Hrusice spojuje ulice Josefa Lady. Cestou prochází mezi dvěma osadami. Jsou oddělené dálnicí D1. Jaké je jméno osady ležící blíže k Senohrabům?
8. Jak se jmenuje občerstvení u senohrabské plovárny?
9. Uprostřed Senohrab stojí krásná moderní kaple. Jak se jmenuje svatý, kterému je zasvěcena?

Autorka textu: Noemi Cupalová, autorka ilustrací: Markéta Nováková

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu **tetra hnědá**, dominant všechny barvy, **green shell** – typu **araukana** a **dark shell** – typu **maranska**, cena od **259,- Kč/ks.**

PRODEJ:
26. 5. a 23. 6. 2024. Senohraby – u vlakového nádraží – 12.30 hod.

Výkup králíčích kožek – cena dle poptávky, doprava 189,- Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!

Info: **pondělí až pátek**
9.00 – 16.00 hod.,
tel. 601 576 270, 728 605 840
www.drubezcervenyhradek.cz

Rozhovor je jiný druh psaní

Květen je měsíc, kdy si připomínáme konec druhé světové války, letos už uplynulo devětatasedmdesát let od jedné z největších světových tragédií. Každá válka přináší hrůzné události, smrt, odlidštění a vyčlenění. Tato zkušenost se pevně promítla do díla českého a světově uznávaného spisovatele Arnošta Lustiga. Po návratu z emigrace po roce 1989 poskytl Arnošt Lustig četné rozhovory, novinářům, studentům a spisovatelům. Rozhovor byl pro něho jakýsi jiný druh psaní, svoji koncentračnickou zkušenost dokázal proměnit ve významné literární dílo, namátkou připomínám alespoň jeho povídkovou knihu Noc a naděje, první umělecké svědectví o terezínském ghettu (1958) nebo Modlitbu pro Kateřinu Horovitzovou (1964), kterou v roce 1965 zfilmoval režisér Moskalyk, ve filmu si zahrál Jiří Adamíra, Martin Růžek a hlavní roli ztvárnila krásná herečka Kateřina Fišárková.

V letech 2006 až 2009 jsem s Arnoštem Lustigem vedla několik rozhovorů, které postupně vycházely na stránkách literárních časopisů, mnohé z nich vyšly v obydělníku Tvar, v dnes již zaniklých Literárních novinách a brněnské revue Konec konců a dalších. Chmurné události druhé světové války tedy připomínám ukázkou jednoho z nich, který mi před mnoha lety poskytl. Dodnes dojetím vzpomínám na kavárnu nuselského hotelu Union. Ta kavárnička se už dávno změnila k nepoznání, dávno zmizel kulatý stoleček u širokého okna, u kterého jsme sedávali, povídali a zapisovali... Soubor našich tehdejších rozhovorů vyjde letos začátkem léta v knižní podobě s názvem Život nebo Psaní? s podtitulem Rozhovory nejen s Arnoštem Lustigem...

O tom, že je-li jeden člověk v lágru, jsou v lágru všichni lidé

Vyrůstal jsi v době, kdy fašismus upevňoval svoje pozice; šířil se ve státech sousedících s Československem. Přívrženci českého fašismu se vehementně drali k moci; Vlajka, Gajda, úderné čety, fašistické sjezdy. Dokonce i někteří čeští intelektuálové v době, kdy ses narodil, sympatizovali s fašismem. Pociťovala tvoje rodina nějaké nebezpečí, tušila ohrožení?

Nebezpečí se blížilo, poznatelné, výrazné; fašistické noviny šťvaly, Vlajka a Árijský boj osobně napadly mého otce za to, že se slušně oblékal, což byla jedna z profesionálních podmínek obchodních cestujících. Árijský boj tehdy napsal, že „Emil Lustig se nosí po ulicích jako bankéř“. Zpočátku si z toho celá naše rodina, maminka, sestra a já, dělala legraci. Nebyli jsme ti poslední, kdo se smáli. Ohrožení přicházelo salámovou technikou; zprvu zákaz chodit do kina, divadla, pak některými ulicemi, jako třeba Nekázankou, kde z československé národní banky udělali nacisté po okupaci odbočku Říšské banky,

Arnošt Lustig, jeho žena Věra, děti Eva a Josef, dolní část Václavského náměstí, 60. léta, rodinný archiv Evy a Josefa Lustigových

až po zákaz nakupovat maso, mouku, zeleninu a ovoce a později i cibuli a česnek, a skončilo to koncentračními tábory, nejprve Terezínem, pak Osvětimi-Březinkou a dalšími lágry; pro maminku Freibergem a Mauthausenem, pro mne Buchenwaldem. Stali jsme se, doslova, ohroženým druhem, v nebezpečí. Těmi posledními svého druhu, kmenem, který bude vyhlazen.

Walter Benjamin v jedné úvaze o zlu řekl, že „lágr je zhuštěný, kondenzovaný obraz společnosti, ve které žijí přeživší – týraní, utlačovaní, utlačovatelé i trýznitelé“. Co si o tom myslíš?

To je zajímavá myšlenka. Ano, vypadá to tak, že kdo nebyl uvězněn v lágru, neukončil svoji společenskou výchovu, nenabyl nezbytné existenciální zkušenosti; kdo nebyl ohrožen na životě, ještě nedospěl. Určitě, pan Benjamin má pravdu, jako sociolog i jako básník. Přeživší je nová kategorie existence. Nese v sobě štěstí, výsadu, ztělesnění sklonů,

vinu i nevinu. Týraní a mučitelé, utlačovaní a utlačovatelé, tyraní, všichni dýchají stejný vzduch, pod stejnou oblohou. Dokazují relativnost všeho. Jsou jen na opačných polích, zároveň ale žijí v iluzi, nemají jistotu. Je mi líto, že lidé jako Walter Benjamin neunesou tíhu svých postřehů a zbavují se života. Soudím, že musíme žít ve světě, do jakého jsme se narodili. A nést osud, který není krutý jen v písničkách, ale svou povahou, jak už objevili staří Řekové. Naše existence je tragická. Pomůže ji unést jen důstojnost, kterou vtiskneme našemu údělu. Goethe kdysi napsal, že jen pak je člověk hoden svobody žítí, když se o ně rve den co den. Židé v lágru si zpívali slágr Karla Švenka, židovského písničkáře z rodu Voskovce a Wericha, „Stokrát padnout, stokrát povstat a neřící ach“. Ano, pan Walter Benjamin má pravdu. Lágr je zhuštěný obraz společnosti. Je součástí společnosti. Má rysy globalizace, portréty všeobecného osudu. Lze obměnit židovské rčení, že je-li jeden člověk v lágru, jsou, nejen obrazně, všichni v lágru. A kdekoli je lágr, postihuje to celý svět.

(Pozn. autorky: Walter Benjamin byl významný německý intelektuál židovského původu, nebyl v lágru; za války, už v emigraci ve Španělsku, v městečku Portbou na francouzsko-španělských hranicích, spáchal sebevraždu.)

Spisovatel Primo Levi v rozhovoru se spisovatelem Ferdinando Camonem řekl, že „Němci zavírali okenice, aby nevěděli...; věděli, ale nechtěli vědět, aby nebyli považováni za viníky“. Byla i tvoje osobní zkušenost podobná?

Primo Levi ví, o čem mluví. V Dachau, jen pár kilometrů, co by kamenem dohodil od Mnichova, bavorské metropole, byl za zdí jeden z nejhorších koncentračních táborů v Německu. Radní, které spojenci přivedli do lágru, tvrdili, že neměli tušení, co se odehrává za zdí. Netušili? V Německu? Mnoho Němců

po válce lhalo. Pravda jim nepomáhala. Přiznáním by si neulevili. Tvrdili, že nebylo, co bylo. Nevěděli, co věděli. Nepamatují si, co si pamatovali. „Vědět“ a „nechtít vědět“ jsou příbuzní, někdy vzdálenější, jindy bližší.

Nacisté zavraždili šedesát tisíc německých komunistů. Někde a někomu chyběli. V rodinách, v domě, mezi známými. Nikdo se neptal, kam mizí jejich židovští sousedé, po kterých zůstávaly byty, nábytek, prázdno? Uznávat kolektivní vinu není správné. Ale možná je stejně nesprávné neuznávat ji ani v nejmenším, v žádném ohledu. Spravedlnost není msta, ale i ve mstě je obsažen zárodek spravedlnosti. Takový je svět, ve kterém žijeme.

Vina a nevína? Dospěli jsme do doby, kdy i nejhorší a nekrutější tyraní z německých koncentráků zestárlí. Někteří jsou věřící a zpovídají se svým kněžím, aby stanuli před nejvyšší stolicí očištění. Kněze z toho bolí hlava. Pomalu se odtajňují archivy, odtajňují se, protože uplynulo už hodně vody, která splynula s časem.

Jaký význam měla v Osvětimi „jazyková izolace“? Nedávno jsem v jedné studii četla, že vězni, kteří neuměli jazyk a se svým spoluvězněm se nedomluvili, byli ohroženější. Jazyková znalost, schopnost dorozumět se, nebýt stranou – mohla být záchrana...

V Auschwitz-Birkenau zahynulo mnoho italských Židů a nežidovských italských vězňů i proto, že při selekci, poté, co vystoupili z dobytčáků, před andělem smrti Josefem Mengelem nebo jemu podobným, nerozuměli pokynu jít vpravo nebo vlevo. Nevěděli, co je „rechts“ nebo „links“, a šli rovnou do plynové komory. Nemohu potvrdit, jaké další důsledky mělo, že se i vězni nedorozuměli, protože hovořili různými jazyky. Dorozumět se, samozřejmě, znamenalo hodně, v určitých jednotlivých případech i záchranu. V Buchenwaldu jsem se rychle učil německy, nejen od německých vězňů, ale i v muniční fabrice. Závisel na tom můj život. Abych odpověděl trefněji, musel bych uvádět konkrétní případy, pozitivní i negativní, a tak dospět k všeobecnému závěru.

Lze říci, že tvůj život je rozdělen na „předtím“ a „potom“? Myslíš před Osvětimi a po Osvětimi.

Ano. Jako byla Amerika před Kolumbem a po něm, tak žijeme. Alespoň ta část společnosti, která se vrátila z lágrů: před, tam a po. Je to přirozené. Lágry jsou součástí naší existence, jako dětství, mládí, dospělost a to, jak vypadáme. Auschwitz-Birkenau byl peklo, moderní ztělesnění zla, ve všech jeho podobách, proti nimž Dantova básnická výpověď vypadá jako mnohokrát převařený čaj, jako ranní mlha v údolí...

Znamenala koncentračnická zkušenost motivaci k psaní?

Motiv k psaní je všechno, co člověk prožije, co vidí, o čem slyší; zkušenost z první ruky, i ta sdělená, i ta, ke které se nachomýtneme. Některá zkušenost je ale výraznější než výrazná. Můžeme tomu říkat motiv nebo trvalá, vědomá i podvědomá inspirace, druh metru, váhy, měřítka všech měřítek. Jste hodná, zlá, dobrá, lepší? Chtěl bych s vámi, teoreticky, být v lágru? Nebo: pochutnávat si na pečené kachničce na kmíně? Ten, kdo byl v lágru, asi nepopře, že záchráně myšlenky byl tam, kde měl hlad, kde lidé umírali hladem, a příští sousto vděčně spolkně s nebyvalou slastí; vděčný za chléb vezdejší.

Psaní je zápas člověka s pamětí, zápas o krásu, ušlechtilost;

zkušenost jednoho, která obohatí mnohé; příslib i varování, že co se stalo, by se mohlo stát znovu. O tom jsou tlusté knihy a jedna tenká O básnictví od Aristotela, ta nejlepší, nepřekonaná. Takže: Jistě. Otázka je spíš, do jaké míry. A všechno? Opravdu všechno? Spíš ano.

(Pozn. autorky: Aristotelova kniha se u nás vydává pod názvem Poetika.)

Všimla jsem si, zvláště v Modlitbě pro Kateřinu Horovitzovou, že zbavuješ své hrdiny kontaktu s minulostí, často se pohybují jen mezi přítomností a budoucností. Budoucnost se však často mění v iluzi. Tvoje příběhy připomínají Kafku; neustálé vzdalování a přibližování katastrofy, tragédie...

Zapomínat na minulost je pošetilé, hloupé a nevhodné. Upínat se k budoucnosti? Musíme? Chceme? Jak je to? Všichni se chceme na něco těšit, ne se něčeho obávat. Chceme být šťastní. Vracíme se k těm bezstarostným dnům, kdy jsme byli děti, mladí, nepoznamenání osudem? Svědectvím velikosti německého spisovatele z české Prahy Franze Kafky je, že ho připomíná skoro všechno, každý. Války, bomba, epidemie, choroby, jaké jsme ještě předtím neznali, a tak dále; to vše připomíná Kafku, stejně jako trestné kolonie, proces s člověkem, který neví, proč a z čeho je obviněn, protože nic neudělal; nikde se toho nedopátrá a nakonec je připraven o život. Není to povědomé? Kafka byl vynikající spisovatel, který se dobral poznání, své základní formule zákona. Zákona člověka. Neřekl, co to je, chtěl jakožto moderní spisovatel, aby se čtenář domyslel. Stačilo mu naznačit, stejně jako to dělal Hemingway a všichni, co přišli po něm. Jak věděli už staří Řekové: Náš život je svou povahou tragický. Nedočkáme se cílů svého snažení. Zemřeme. Zbývá nám ctnosti: statečnost, čest, důstojnost, přátelství, láska. Víím, co je špatné: zločin. Překročení hranic lidskosti čili vstup do nelidskosti. Manipulace s mocí. Moc sama.

Chce-li čtenář porozumět ucelenosti, homogenosti tvého díla, tématu, o kterém píšeš, je dobré seznámit se s konkrétním rámcem tvého života, s tvým životopisem, který rozhodně není modelovým příběhem učence, univerzitní kariéry. Téměř fyzicky cítíme, že tvoje životní dráha je dramatická, klikatá. Řekla bych, že se vyznačuje velkou dávkou samostatné svéráznosti, vášnivosti...

Jistě, nejsem učence, to máš pravdu. Ale v povaze psaní je nutnost dobrat se i jistých teoretických pravidel literatury; začátek, prostředek a konec rezonance; smysl pro proporce, správný tón. Nikoliv myš ve velikosti slona a nosorožec v proporcích hrocha. Vášnivost? Měla by být v každém slovu? Závisí to jen na umění autora? Na jeho schopnosti vycítit pravdu? Mají slova duši? Závisí to na tom, co autor cítí? Na jeho hypnotickém, sugestivním umění? Na jeho svéráznosti? Mně sudičky řekly, že skončím jako univerzitní učitel. Mohu potvrdit, že to je krásné povolání. Plné smyslu. Člověk se dělí o své zkušenosti a poznání, o to, co se naučil a učí sám sebe. Připomíná si, co by neměl zapomenout. Každá životní dráha je, bohužel, dramatická. Šťastní ti, co prožijí svůj život bez dramatu, bez válek, bez neštěstí. Klikatost neškodí. Klikatost činí život zajímavější. A kdo by se chtěl nudit?

Ladislava Chateau

Publikováno v Konec konců č. 5–6/2007 a v celém znění v Tvar č. 3/2008, odkud je převzata i fotografie.

Kyřův Jarní běh

Start závodu na 300 m

V e čtvrtek 18. 4. se v Hrušově pod bývalým lyž. můstkem uskutečnil 61. roč. Jarního běhu. Historie tohoto závodu je pestrá... dlouhá desetiletí se běhalo U Kánalu a tamní prostor se zázemím pod bývalým kamenolomem měl bezesporu své neopakovatelné kouzlo. V roce 2020 však byly zdejší tratě rozsáhlou těžbou suchého lesa (dočasně) zneprůchodněny, takže padlo rozhodnutí přesunout závod kousek dál po proudu Mnichovky na louku pod bývalý skokánek. Zdejší louka nám poskytla skvělý a velký prostor a tratě zejména pro nejml. ktg. jsou zde pěkně přehledné. Závod jsme tak už natrvalo přesunuli do Hrušova. Od letoška jsme pak závod zasvětili našemu kamarádovi lyžaři-běžci-trenérovi mládeže Kyřovi Kohoutovi. Po takřka letním nástupu jara přišlo v týdnu konání běhu prudké ochlazení, chvílemi to vypadalo, že zelenou louku a lesy snad pokryje i sníh... Na to nakonec ve čtvrtek 18. 4. nedošlo, chvílemi i nesměle zahřálo slunce a hlavně stylová pojiždná kavárna s nabídkou teplých nápojů. Nejvíce však samozř. zahřál samotný pohyb-běh a pohodový průběh celé akce. Úderem 17.30 h odstartovali jako první na trati 100 m holky a kluci roč. 2019 a ml. v celkovém počtu 9. Následoval 300m poměrně náročný okruh po obvodu celé louky, kde závodili kluci a holky roč. 2017-18. Zde jsme měli na stupních vítězů 2násobné zastoupení - 2. místo Tonda Pajma a 3. místo Jindra Balcar.

Další ktg., 2015-16, se na 700m trati již podívaly „k Husovi“. Systémem start-cíl zde vítězství slavila domácí závodnice Viky Pancířová a mezi chlapci doběhl na 3. místě Lojza Michal, 2. místo v těsném finiši „kousnul“ žižkovský Tygr Vilda Deml. K Husovi se podívali též závodníci v následující ktg. roč. 2013-14, již si ovšem před náběhem na pobřežní cestu k Husovi ještě stříhli kolečko po louce, dohromady 1 km. Mezi holkami si pro 3. místo doběhla Michaela Kolárová, bratr Míši Josef na stejné

trati obsadil 5. místo, 4. místo Prokop Kohout a v cíli se jako první objevil Venca Veselý. Na další 1,8km trať ml. žactva roč. 2011-12 se všichni moc těšili, neb na (zá)vodníky čekal přeběh-brod Mnichovky. S nástrahami tratě na suchu i ve vodě si nejlépe poradila Eliška Skořepová a s přehledem zvítězila, na 4. místě jí pak kryla záda oddílová parťačka Lucka Parýzková. Chlapcům se do vody asi moc nechtělo, v roč. 2011-12 se nikdo z nich na start nepostavil... Doufejme, že se chlapcům bude o to více chtít v zimě do sněhu!

Následovalo vyhlášení a pak start všech zbývajících ktg. na 3 km (st. žactvo, dorostenky, ženy), respektive 4,7 km (dorostenky, muži). Při doběhu zmíněných ktg. se rozhodli v cíli rozhodně nenudili, zejména holky v několika případech dělily setiny... Ve st. žákyních byla nejrychlejší Julča Veselá a napodobila tak ml. bratra Václava. Na 3. místě pak Julču na stupních vítězů doprovodila Eliška Kupčová (2. místo naše holky přenechaly Magdě Seidlové z OB Říčany), na 4. místě dále Kája Straková a 3km trať si stříhla i vítězka minižákyn Viky Pancířová. Ktg. dorostenek byla plně v režii běžkyň Sokola Senohraby, první 4 místa si rozebraly v pořadí Zuzka Lichtenbergová, Ela Horadová, Katka Šimečková a Lucka Štátná. Mezi ženami byla o necelou vteřinu před několikanásobnou vítězkou závodu Alenou Kopeckou (Hrusice) letos nejrychlejší naše juniorka Laura Svobodová a na 3. místě doběhla Nikol Plíhalová z Mukařova. Další naše závodnice: 9. místo Anička Růžičková, 10. místo Magda Bílková a „pětka“ Alča Skořepová, Radka Šimečková, Lenka Kunstová, Eliška Spilková a Katka Vondráková... holky symbolicky proběhly cílem ve vzájemném objetí a ve stejném čase. Podobně pak 3km trať absolvovali Lucka + Viky Pancířovy + Prokop Kohout. V ktg. st. žáků si to o první dvě místa rozdali bratři Doudovi (Ski Sokol Zaječice), v cíli byl první starší Vojta (2010) před Ondrou (2011), na 3. místě je pak doplnil již zmíně-

ný Prokop Kohout (2014). V dorostencích na 4,7 km trati byli klasifikováni pouze dva závodníci - na 1. místě domácí rychlík Aleš Fabián a druhý doběhl věrný účastník našich závodů Jan Pelant (TK Radošovice). V závodě mužů na 4,7 km vytvořil v čase 17:12 min. vítězný Jonáš Kopecký nový trať. rekord (dosud Petr Mach). Jonáš se atletice nyní věnuje v oddíle PSK Olymp Praha, ovšem historicky vždy reprezentoval Sokol Senohraby (v běhu, fotbale) a v Hrušově si to za „rodný“ oddíl opět stříhl. Na 2. místě doběhl Petr Švácha z oddílu „Pivo a Myslivec“ a na 3. místě Pepa Neumann z SKK Čtyřkoly. Z domácích závodníků dále: 10. Filip Bílek, 12. Honza Štátný, na 17.-21. místě se seřadili Jakub Štolba, Honza Veselý, Martin Lichtenberg, Míra Kočovský, Martin Žák, dále 23. Filip Kohout, 24. Petr Doupovec, 28. Lukáš Kunzel, 29. Matěj Skořepa, 34. Venca Kovařík. Před Vencou Kovaříkem ještě doběhl vnuk zakladatelů závodu Jitky + Ály Syrovatských Petr Trela a mimo soutěž si to s chlapci na 4,7 km stříhla též Martina Doupovcová. Celkem se zúčastnilo 104 závodnic a závodníků, vesměs ze Senohrab a blízkého i vzdálenějšího okolí. Závod byl organizován vždy hlavně pro děti a mládež, účast v těchto ktg. poslední 2-3 roky bohužel trochu řidne. Naopak a zřejmě díky stále populárnějšímu Poháru Ladova kraje rok od roku stále rostou počty dospělých. Každopádně i touto cestou díky moc všem závodníkům a divákům za účast. Jako na každé akci potěšila účast bardů senohr. sportu... spoluzakladatelky závodu Jitky Syrovatské, Fandy Konvičky, Karla a Vlasty Strakových, Míly a Jarky Svobodových, Jardy Mareše a dalších... Závod byl ukončen vyhlášením vítězů dorost. a dospělých ktg., rychlým úklidem, a jak se na správný vesnický závod sluší, o závěrečnou tečku se postarala rvačka dvou psů v prostoru startu/cíle, naštěstí bez následků na zdraví obou aktérů i páníčků.

Při Jarním běhu bylo vždy dobrovolné startovní, letos se touto formou vybralo neuvěřitelných 12 612 Kč, a jak bylo předem avizováno, celou vybranou částku jsme beze zbytku věnovali ve prospěch „laskavé domácí péče RUAH“. Tímto ještě 1x díky moc všem, již se na závodu jakkoliv (účastnícky, pořadatecky...) podíleli! Organizace RUAH je v Senohrabech již dobře známa z tradičních vánočních sbírek a v našem širším okolí se celoročně věnuje poměrně rozsáhlé a náročné sociální práci (např. domácí hospic. péče apod.).

Jarním během jsme jako každoročně definitivně zakončili lyž. sezonu 2023/24. Společenské zakončení proběhlo hned následující den na Vávráku u táborového ohně s hlavním aktem večera, křtem Kyřova stromu. Křest stromu nám všem opět připomenul, že jsou věci časné i věčné, jež daleko přesahují naše pozemské obzory...

Eliška Skořepová... a další (zá)vodnice na trati 1,8 km

Kromě Kyřova běhu ještě nutno zmínit dvě dubnové účasti senohr. lyžařů-běžců na světových závodech...

V sobotu 6. 4. se konal Pražský půlmaraton a mezi 15 000 běžci z celého světa se rozhodně neztratili Alča Skořepová, Honza Štátný, Mirek Kočovský a Venca Kovařík. Blahopřejeme! O 3000 km dále na sever v norském Bardufossu se ten samý den konal závod seriálu skiclassic Reisdattlopet, 50km profilově nesmírně náročný závod zde ve skvělé formě absolvovali Honza Veselý a Marek Deml. Blahopřejeme! Zatímco v Praze panovalo 6. dubna víceméně letní počasí, což vytrvalostnímu běhu rozhodně nepřálo, tak na dalekém severu bylo naopak ideální lyž. počasí s teplotami pod nulou a velehorami sněhu, kam oko i záběry z TV vrtulníků dohlédly...

Všem čtenářům SH přejeme pěkné jaro!

Senohr. lyžníci
Foto: Miloš Kirchman

Velký úspěch na Bayern Open TeamGym 2024

Předposlední víkend v dubnu, 20.–21. 4. 2024, reprezentovala TJ Sokol Senohraby tři družstva senohrabských gymnastek, které trénují v oddíle SPV – Sokolínek, na mezinárodních závodech Bayern Open TeamGym 2024 v německém Rothenburgu ob der Tauber. Byl to náš druhý start v zahraničí a po loňském bronzovém úspěchu na soutěži ve Vídni jsme letos přivezly stříbro v nejmladší kategorii!!!

Tým číslo 3 ve složení Tereza Beranová, Charlota Kozáková, Eliška Martinková, Simona Pajmová, Veronika Svobodová, Nela Šípalová a Leontýna Zahrádková na těchto závodech poprvé soutěžil ve třech disciplínách. Jako obvykle tedy děvčata zacvičila sestavu na trampolíně a akrobacii, ale také předvedla zcela novou pódiovou skladbu, která je z celého TeamGymu nejméně náročná na přípravu. O to větší byla radost z perfektního výsledku v konkurenci velkých německých týmů. Holčičkám moc gratuluji!!!

Další dvě družstva skončila na velmi pěkném 10. a 11. místě. Tým našich nejstarších závodnic měl bohužel v průběhu závodu zranění jedné gymnastky. Byla to velká smůla a bohužel nám nebylo umožněno program opakovat. Na trampolíně předvedla děvčata zatím naši nejobtížnější sérii, a to salto s obratem o 360°, dvakrát o 540° a dvojné salto skrčmo.

Příprava na tyto dvoudenní závody započala už v listopadu

loňského roku. Vzhledem k tomu, že jsme závodily pro nás v úplně nové disciplíně – pódiová skladba –, staly se tyto závody velkou výzvou pro všechny. Společná skladba se skládá z různých prvků obtížnosti (akrobatické, silové, flexibilní), které musí všechny závodnice předvést synchronizovaně a v ideálním provedení. To celé na hudbu, s tanečním výrazem, v prostoru 14 × 16 m. Naše tělocvična bohužel tyto rozměry nemá, takže se nacvičovalo i na školním hřišti ZŠ Senohraby nebo v tělocvičně Sokol Plzeň 1, v rámci našeho jarního soustředění.

Gymnastický sport se stále vyvíjí, zvyšuje se náročnost i obtížnost. Je to také díky kvalitnímu, ale i dost finančně nákladnému nářadí, které tomu napomáhá a je hodně odlišné tomu, které se používalo před lety. V loňském roce jsme si díky dotaci MŠMT zakoupili novou trampolínu, která se používá na mezinárodních soutěžích. V letošním roce bychom velmi rádi pořídili nový přeskokový stůl, který je pokračovatelem švédské bedny nebo přeskokového koně.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem dětem, které se na tento závod připravovaly. I těm, které se z důvodu nemoci nakonec nemohly zúčastnit. Byla to velká dřina, ale stálo to za to!!!

Sportu zdar a TeamGymu zvláště!

Štěpánka Kršková

OBEC
SENOHRABY

HOVORY O MEDICÍNĚ Doc. MUDr. Zlatko Pastor, Ph.D.

19. 5. 2024
16:00
Kongresový sál
Hotel SEN
Senohraby

KVĚTEN – čas lásky, sexu, namlouvání a jejich příjemných, ale i nežádoucích následků

Přednáška a neformální diskuze o aspektech párového soužití, současných trendech v oblastech sexuality, antikoncepce, pohlavních chorob a problémů s reprodukcí.

Dovětek k odhalení pamětní desky senohrabských válečných letců RAF

Dne 7. 10. 2023 během slavnostního odhalení pamětní desky senohrabským válečným letcům RAF byl vysloven krátký příspěvek Alexejem Bezděkem, ve kterém připomněl kromě svého tehána plk. Ing. Stanislava Rejthara – stíhače 313. perutě RAF – také to, že do Senohrab jezdil nejvyšší představitel válečných letců RAF, gen. RNDr. Karel Janoušek.

Doplnění této informace jsem zaznamenal z vyprávění mého strýce

Ing. Františka Topola (1933) a některých souvisejících informací z internetu, kdy se jedná o informace nad rámec senohrabských příslušníků RAF, s tím, že kromě plk. Rejthara měl vztah k Senohrabům i gen. Janoušek. Oba se samozřejmě ze služebního styku znali a ve 4. vydání knihy S. Rejthara „Dobří vojáci padlí“ (2022) je uvedena fotografie z ledna 1944, kdy ho v Londýně gen. Janoušek vyznamenává. Byl samozřejmě nejvyšší nadřízený všech čs. příslušníků RAF včetně našich senohrabských.

Gen. Karel Janoušek se narodil 30. 10. 1893 v Přerově. V první sv. válce bojoval v legiích v Rusku a ve druhé sv. válce organizoval čs. letecké jednotky RAF ve Velké Británii. Od 12. 7. 1940 do 19. 10. 1945 vykonával funkci generálního inspektora čs. letectva ve VB. 17. 5. 1945 udělil král Jiří VI. gen. Janouškovi hodnost leteckého maršála (Air Marshal RAF) se všemi náležitostmi, jako např. audience u královny atd. Stal se tak historicky jediným Čechoslovákem, který dosáhl hodnosti maršála.

Gen. Janoušek přišel za války o velkou část svých příbuzných, a to včetně jeho manželky Anny, která byla zavražděna v konc. táboře v Osvětimi. Sestra jeho manželky Marie Fenzlová (švagrová), která za války také ovdověla, se svojí částí rodiny pomáhala gen. Janouškovi až do jeho smrti. Návštěvy gen. Janouška v Senohrabech probíhaly v letním bytě manželů Bořkových, kteří měli pronajaté první patro domu č. 188 (nyní Pětihostská 188) u manželů Františka a Anny Topolových. Zprostředkování návštěv v letním bytě Bořkových probíhalo díky neteři gen. Janouška, Heleně Fenzlové, sólistce baletu ND, která byla mj. obchodní partnerkou manželů Bořkových. Manželé Bořkovi provozovali významnou prvorepublikovou firmu s parfumerií a H. Fenzlová u nich nakupovala nejen pro sebe, ale i pro celý baletní soubor ND.

Gen. Janoušek navštěvoval Senohraby v letech 1946–1947. Ing. František Topol vzpomíná, že naposledy se s ním setkal na svatodušní svátku v roce 1947, kdy mu generál během rozhovoru řekl: „Máš širokou hrud, byl by z tebe dobrý stíhač.“ To bylo F. Topolovi 14 let a chodil do základní školy.

Následující rok začalo pro divizního generála Janouška peklo na zemi. Tři dny po komunistickém puči, tedy 28. 2. 1948, mu byl doručen dopis, že od 1. 3. 1948 odchází na dovolenou

s čekáním. To v praxi znamenalo vyhození ze všeho a jen čekání na podpis ministra NO. MNO gen. Ludvík Svoboda toto podepsal formálně k 1. 6. 1948, kdy poslal gen. Janouška do důchodu, neboť již 30. dubna 1948 byl zatčen při zinscenovaném pokusu o emigraci a od toho okamžiku strávil 12 let a 10 dní v komunistických věznicích. V prvním kole byl odsouzen k trestu smrti provazem. Po odvolání byl trest změněn na 18 let těžkého žaláře. Po dalším zinscenovaném obvinění mu byl trest zvýšen na 19 let těžkého žaláře. A nakonec byl odsouzen na doživotí ve dvoučinném souběhu s předchozím trestem, což znamenalo, že po dokončení 19 let těžkého žaláře měl teprve začít výkon trestu na doživotí. Výkon trestu gen. Janouška probíhal v nejtvrdějších věznicích tehdejší doby.

9. května 1960 v rámci rozsáhlé amnestie byl propuštěn, nebyl mu vrácen žádný majetek a byl mu vyměřen důchod 200 Kčs měsíčně. Zpočátku bydlel u své švagrové Marie Fenzlové, m. č. Praha 2, Malá Štěpánská č. 5. Ihned začal pracovat na očištění svého jména, ale to se mu za života úplně nepodařilo. Karel Janoušek zemřel 27. 10. 1971. Plné rehabilitace bylo dosaženo až po r. 1989, tedy in memoriam. V r. 1990 mu byla vrácena všechna vyznamenání (cca 40, byl vyznamenán téměř ve všech státech Evropy), byl vrácen akademický titul a také nevyšší dosažená vojenská hodnost – divizní generál. V roce 1991 byl povýšen do nejvyšší vojenské hodnosti, armádní generál i. m., a v r. 2016 mu bylo propůjčeno nejvyšší státní vyznamenání – Řád bílého lva.

Na závěr lze konstatovat, že jeden z největších hrdinů 2. sv. války, kterému se klaněl i král, byl vězněn a ožebračen komunistickým režimem. Toto konstatování by nemělo být zapomenuto následnými generacemi.

Ing. Slavoj Chejn

Senohrabská beseda a TJ Sokol Senohraby pořádají

SENOHRABSKÉ POHÁDKOVÁNÍ

neděle

16/6/2024

9.00–14.00

Vávrův palouk

S
VEČERNÍČKY
2024

SENOHRABSKÁ
beseda

Kdo přivede zpět Boba a Bobka, Macha a Šebestovou, Patá a Mata, Krakonoše, Včelí medvídky či Ferdu mravence? Přijďte a pomozte nám dát v království zase vše do pořádku! Těšíme se na vás.

V Senohrabském království přestalo fungovat vysílání večerníčků. Porouchala se snad televize, nebo je chyba někde jinde? Celé království je smutné a děti bez pohádky od Večernička špatně spí. Věhlasní opraváři si neví rady! A tak král Senohrab I. povolává všechny děti k záchraně večerníčků ve svém království.

Bližší informace a rezervace od 1. 6. 2024 na: www.senohraby-deni.cz

Napsal: Jiří Just

Režie: Ondřej Kepka

domáci@šťestí.hned

Vilemína

Hugo

Diana

DAVID SUCHAŘÍPA

Dejte is
NA HÖTTNEROVA

MICHAELA DOLINOVÁ
koho si pozvete do baráku.

Hledáte manželské štěstí? Pořídte si hospodyni!
Hlavní hrdinka této svěží komedie, Vilemína Gruntorádová, přijde jako hospodyně
z agentury Manželské štěstí udělat pořádek do moderní rodiny.
Vycítí všechny problémy a ví si rady v každé situaci, až je někdy "na zabít".

10. 6. 2024

Začátek představení v 19 hodin

Senohraby, sál restaurace U Andělů

Vstupné: předprodej 350 Kč, na místě 400 Kč

Pořádá Obecní úřad Senohraby

Vstupenky k zakoupení od 6. 5. 2024 na OÚ Senohraby

